

மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் பழந்தமிழ்ச் சமூகமும் அறச் சிந்தனைகளும் Ancient Tamil Society and Moral Values in Manimekalai

முனைவர் அ. கோபிநாத் | Dr. A. GOPINATH

Associate Professor of Tamil, Bishop Heber College, Tiruchirappalli – 620 017.

E-mail: gopiazhagar@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் பழந்தமிழ்ச் சமூகம் பற்றியும் அறச்சிந்தனைகள் பற்றியும் செய்திகள் ஆராயப் பெற்றுள்ளன. வாழ்வியல் கூறுகளில் பழந்தமிழர் கலைகள் (இசை, ஓவியம், நாடகம், கட்டிடம் முதலான) சமூக அமைப்பு, வாழ்வியல் முறைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் மக்கள் கடைபிடிக்க வேண்டிய அறச்சிந்தனைகள் (கொல்லாமை, நிலையாமை, பொய் கடிதல், குற்றம் கடிதல் முதலான) ஆய்வுச் செய்திகளாக விளக்கப்பெற்றுள்ளன. காப்பிய அறிமுகம், கதைச்சுருக்கம், கலை வகைகள், வாழ்வியல் கூறுகள், கதை மாந்தர்களின் பண்புநலன், அறச்சிந்தனைகள் ஆகிய செய்திகள் இவ் ஆய்வில் காணப்பெறுகின்றன.

Abstract

This topic describes the ancient Tamil Society and Moral values in Manimekalai. It contains the art of ancient Tamilnadu (paintings, Idols, Buildings, music) as well as moral value. So that we understand the classical life-style of Ancient Tamil Society. We utilize the moral values for younger generation. Through the study of Manimekalai, we understood the social values and ethics.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): காப்பியம், அறச்சிந்தனைகள், கலைகள், பண்பாடு, பழந்தமிழ்ச் சமூகம், பசிப்பிணி, Epic, Ethical values, Arts, Culture, Ancient Tamil Society, Hungry.

முன்னுரை

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு அடைதல் நூலின் பயனாகும். இப்பொருண்மைகளை உள்ளடக்கிய காப்பியமாக இரட்டைக்காப்பியங்களுள் ஒன்றான பௌத்த சமயக் கொள்கையுடைய மணிமேகலை திகழ்கின்றது. பழந்தமிழரின் நாகரிகம், பண்பாடு, வாழ்வியல் கூறுகள், கலைகள், அறச்சிந்தனைகள் இவற்றை உணர்த்தும் கருத்துப் பெட்டகமாய்ச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. அவற்றுள் மணிமேகலை காப்பியமும் ஒன்று.

பாட்டு, தொகை ஆகிய இலக்கியங்களைக் காட்டிலும் காப்பியங்கள் மக்களை எளிதில் சென்றடைவதாகத் திகழ்கின்றன. மக்களுக்குக் கதை கேட்கும் ஆர்வத்தின் விளைவாய்த் தமிழில் காப்பியங்கள் முகிழ்த்தன. ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் பொதுவான சமூக மதிப்புகளாக து. சீனிச்சாமி (2000:341) அவர்கள் குறிப்பிடும் கூற்று ஈண்டு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

1. வாழ்க்கை மூலம் தத்துவ நவீர்சி பெறல்
2. அறம், சமயம் பற்றிய போதனையாகக் கூறல்
3. மன்னரின் முதன்மை நிலையை உணர்த்துதல்
4. மன்னர் - அமைச்சர் உறவின் சிறப்பு
5. வணிகர் - அந்தணர் சிறப்பிடம் பெறல்

இவ்வாறு பல்வேறு சமூக மதிப்புகளை உள்ளடக்கிய மணிமேகலை காப்பியம் இயற்றப்பட்ட சூழல், அக்காலத் தமிழ்ச் சமூக நிலை குறித்த செய்திகள், அறச் சிந்தனைகள் ஆகியன இக்கட்டுரையில் ஆராயப் பெறுகின்றன.

மணிமேகலைக் காப்பியம்

“இளங்கோ வேந்தன் அருளிக் கேட்ப
வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாத்தன்
மாவண் தமிழ்த்திறம் மணிமேகலை துறவு
ஆறாம் பாட்டினுள் அறியவைத் தனனென்” (மணி.பதிகம் 95-98)

எனும் காப்பியப் பதிகத்தால் ஆசிரியர் கூலவாணிகன் பற்றியும் அவருடன் நட்பு பூண்டிருந்த இளங்கோ அடிகள் பற்றிய செய்தியும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. வருண பேதமற்ற வாழ்வு, நிலையாமை, துறவு, பசிபோக்கல், பௌத்தத் தத்துவ விளக்கங்கள் ஆகிய சிறப்புத் தன்மை வாய்ந்த சமூக மதிப்புகளை உள்ளடக்கியதே மணிமேகலை காப்பியம் ஆகும். இக்காப்பியம் இயற்றப்பட்ட காலம் கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டு என அறிஞர் பல்லோர் கருதுவர்.

“மணிமேகலை, சிலப்பதிகார வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் சேர, சோழ, பாண்டியர் ஆட்சிக் காலத்தில் (கடைச்சங்க காலம்) நிகழ்ந்தவை. அந்நிகழ்ச்சிகள் நடந்த அண்மைக் காலத்திலேயே இரட்டைக் காப்பியங்கள் எழுதப்பட்டன. கி.பி. 200 க்குள்ளாகவே இவை இயற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதன் பிறகு களப்பிரர் தமிழ்நாட்டைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள்” என்கிறார் மயிலை, சீனி வேங்கடசாமி (2011:197). இக்கூற்று மணிமேகலைக் காப்பியம் 2 ஆம் நூற்றாண்டிற்குள் இயற்றப்பட்டது எனும் கருத்திற்கு அரண் சேர்ப்பதாகும்.

கலைகள்

சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்றக் காதையின் வாயிலாக எவ்வாறு நாம் பழந்தமிழரின் இசை மற்றும் நாடகக்கலை சிறப்புகளை உணர்கிறோமோ அவ்வாறே மணிமேகலை காப்பியத்திலும் பழந்தமிழரின் நுண்கலை பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கின்றன. அவற்றுள் சில கலைகளைப் பற்றிய செய்திகள் ஆராயப் பெறுகின்றன.

பழந்தமிழர் தங்கள் உறையுள், அங்காடிகள், அரண்மனை போன்றவற்றைக் கலைநயத்தோடு படைத்தனர். கட்டிடக் கலை வல்லுநர்களைக் கொண்டு அரண்மனைகள் அமைக்கப்பெற்றன என்பதை,

“மேலோர் விழையும் நூல்நெறி மாக்கள்
பால்பெற வகுத்தப் பத்தினிக் கோட்டமும்...”

எனும் அடிகள் உணர்த்துகின்றன. உறுதியான கட்டிட அமைப்பிற்குச் சட்ட மண்ணைப் பயன்படுத்திய செய்தியை,

“சுடுமண் ஓங்கிய நெடுநிலை மனைதோறும்” (காதை 3:127)

“சுடுமண் ஓங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டமும்” (காதை 6:59)

ஆகிய அடிகள் உணர்த்துகின்றன. வீட்டின் புறத்தே அக்கால மக்கள் செய்குன்றுகளையும், வீட்டினுள் பரிக்கறைகளையும் அமைத்துக் கொண்டனர்.

“இன்னிள வேனிலும் இளங்காற் செல்வனும்
எந்திரக் கிணறும் இடுங்கற் குன்றமும்...” (காதை 19:102-103)

பரிக்கறை அமைக்கப்பெற்று சந்தனக் குழம்பால் மெழுகப் பெற்ற வீடுகள் காணப்பட்டதை,

"பைஞ்சேறு மெழுகா பசும்பொன் மண்டபத்து" (காதை 19:115)

எனும் அடியால் அறியலாம். இவ்வாறு கட்டிடக் கலையில் வியத்தகு நுட்பத்தினைப் பழந்தமிழர் பயன்படுத்தியமையை உய்த்துணரலாம்.

ஓவியக்கலை

மணிமேகலைக் காப்பியத்தின் பல்வேறு இடங்களில் பழங்கால ஓவியக்கலை பற்றிய குறிப்புகள் காணக்கிடைக்கின்றன. மாதவியை அறிமுகப்படுத்தும் முகத்தான் சாத்தனார்.

"ஓவியச் செந்நூல் உரைநூற் கிடக்கையும்
கற்றுத் துறைபோகிய பொற்றொடி நங்கை" (காதை. 2:31-32)

மணிமேகலை மலர்வனம் புகுவதன் முன்னரும், பின்னரும் விளக்கமாகக் காணுமிடத்து, பண்டைத் தமிழரின் நுட்பமான ஓவியக் கலையை உரைக்கிறார் சாத்தனார்.

"வெண்கதை விளக்கத்து வித்தகர் இயற்றிய
கண்கவர் ஓவியங் கண்டு நிற்குநரும்" (காதை. 16:130-131)

மணிமேகலை வண்ணம் தீட்டப்படாத கோட்டின் ஓவியம் போல் ஆதிரை முன் நின்றாள் என வருணிக்குமிடத்துச் சாத்தனார்,

"மனையகம் புகுந்து மணிமே கலைதான்
புனையா ஓவியம் போல நின்றலும்" (காதை. 16:130-131)

என விவரிக்கின்றார். மேற்கண்ட அடிகள் பலவற்றின் வாயிலாகத் தமிழர் ஓவியக்கலையில் சிறந்தமை நன்கு புலனாகும்.

வணிகநிலை

பண்டைத் தமிழகம் வணிகத்தில் சிறப்புற்று இருந்தமையை அயலக வரலாற்றுக் குறிப்புகள், இலக்கியச் சான்றுகள் ஆகியவற்றால் நன்கு உணர்ந்து கொள்ளலாம். பழங்காலத் துறைமுகங்கள், ஏற்றுமதி - இறக்குமதிப் பொருட்கள், அயல்நாட்டு வாணிபத் தொடர்பு போன்ற செய்திகள் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பட்டினப்பாலை, ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் போன்றவற்றில் காணக்கிடைக்கின்றன.

"இன்ப வாழ்விற்கான பண்டங்கள் பலவற்றை உற்பத்தி செய்வதில் தமிழ்நாட்டுக் கைவினைஞருடன் அயல்நாட்டுத் தொழிலாளரும் கலந்து கொண்டனர்" என்கிறார் கே.கே.பிள்ளை (2008:152).

"மகத வினைஞரும் மராட்டக் கம்மரும்
அவந்திக் கொல்லரும் யவனத் தச்சரும்
தண்டமிழ் வினைஞர் தம்மொடு கூடிக்
கொண்டினிது இயற்றிய கண்கவர் செய்வினை" (காதை. 19:107-110)

எனும் மணிமேகலை அடிகள் தமிழக வணிகநிலை பற்றிச் சான்று பகர்கின்றது.

சமயநிலை

ஆன்மாவினைப் பக்குவப்படுத்தும் சமய நிறுவனங்கள் பல தமிழகத்தில் அற்றை நாளில் இருந்தன. தமிழகத்தில் ஒவ்வொரு நிலத்திற்கு ஒரு வழிபாட்டு முறை இருந்தமையைத் தொல்காப்பியம் உணர்த்துகின்றது.

“மாயோன் மேயக் காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேயத் தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேயப் பெருமணல் உலகமும்...” (தொல். பொரு. 5)

சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோ அடிகளும் பூம்புகார் நகரத்தில் பல்வேறு சமயத்தவர் வழிபடும் கோயில்கள் இருந்தமையை,

“பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்
ஆறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோயிலும்
நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்
மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும்” (புகார். இந்திர: 169-174)

எனச் சுட்டிச் செல்கிறார்.

மணிமேகலைக் காப்பியம் தமிழ்நாட்டில் பௌத்த சமயம் செழிப்புற்ற காலத்தில் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும். சமணம், வைதீகம் போன்ற சமயங்களும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வளர்ந்தன. சமயப் போட்டியால் கலகமும், பூசலும் விளைந்தது. இதனை ஒடுக்க அரசன் எச்சரிக்கை முரசறைந்தான் என்பதை,

“ஓட்டிய சமயத் துறுபொருள் வாதிகள்
பட்டி மண்டபத்துப் பாங்கறிந்து ஏறுமின்
பற்றா மாக்கள் தம்முடன் ஆயினும்
செற்றமும் கலாமுஞ் செய்யா தகலுமின்” (காதை. 6:60-63)

எனும் மணிமேகலை அடிகளால் அறியலாம்.

வறுமையும் கொடையும்

சங்கச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் மற்றும் காப்பியங்கள் அக்கால மக்களின் வாழ்வியலைத் தெளிவுறப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. வளமை ஒருபுறம் இருந்தாலும் வறுமையும் மக்களை வாட்டிய நிலையை இலக்கியங்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

குப்பையில் விளைந்த கீரையை உப்பின்றி சமைத்த புலவரின் மனைவி, பால் மணம் அறியாக் குழவி, அடுப்பில் உறங்கும் பூனை, வள்ளலை நாடும் பாணர்கள், உடல் வளம் அற்ற விறலியர் என ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களும் அக்கால வறுமைச் சூழலைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. மணிமேகலை காப்பியமும் இதற்கு விதிவிலக்கு அன்று. மயிலுக்கு ஆடை போர்த்திய பேகனும், முல்லைக்குத் துணைக்கோலாய்த் தேரினை ஈந்த பாரியும், தம்பிக்குத் தன் தலையைத் தரத் துணிந்த முதிர் மலைக் குமணனும் இடுக்கண் களைந்து இன்முகம் காட்டிய வள்ளலாய்த் திகழ்ந்தனர். இந்த வரிசையில் மாபெரும் பாத்திரம் ஏந்திய மடக்கொடியாய்,

“மண்டினி ஞாலத்து உயிர் வாழ்வோருக்கு எல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” (காதை. 11: 95-96)

என வாடிய உயிரை வளர்த்தத் தலைவியாய் நிகரற்று விளங்கியவள் மணிமேகலை. சிறைக்கோட்டத்தை அறக்கோட்டமாக்கிய காதை இதனை நன்கு உணர்த்தும். கல்லுக்குள் தேரை என்பதைப் போல் சிறைவாசிகளை மனித நேயம் மிக்கோராய் மாற்றும் வியத்தகு நிகழ்ச்சி பௌத்த சமயக் கொள்கையாகிய அன்பு நிலையைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றது.

“அதிற்கழல் வேந்தன் அடிபிழைத் தாரை
ஓறுக்குந் தண்டத் துறுசிறைக் கோட்டம்
வருப்பொடும் புகுந்து வெய்த்துயிர்த்துப் புலம்பி

ஆங்குப் பசியுறும் ஆருயிர் மாக்களை
வாங்கு கையகம் வருந்தநின் றூட்டலும்..." (காதை 19:42-46)

இதேபோன்று அமுதகரபி பாத்திரம் கிடைக்கப்பெற்ற ஆபுத்திரனும் மதுரை மாநகரில் மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கு உணவளித்து அறச் சிந்தனையுடன் வாழ்ந்ததைச் சாத்தனார்,

"காணார் கேளார் கால்முடப் பட்டோர்
பேணுநர் இல்லோர் பிணிநடுக் குற்றோர்
யாவரும் வருகவென் றிசைத்துடன் ஊட்டி
உண்டொழி மிச்சில் உண்டோடுதலை மடுத்துக்
கண்படை கொள்ளுங் காவலன் றானென்..." (காதை 13: 111-115)

இவ்வாறு உணவே மருந்தாய், அறம் உரைத்தலே கொடையாய் மிகப் பெரிய சமூக மாற்ற முயற்சி தமிழகத்தில் நிகழ்ந்து வந்தமையைச் சீத்தலைச் சாத்தனார் உணர்த்தியுள்ளார்.

பிற செய்திகள்

நாவலந்தீவு (பரதக் கண்டம்), சம்பாபதி (பூம்புகார்), தக்கண மதுரை வாரணாசி, சாவகத் தீவு, காஞ்சிபுரம் முதலான ஊர்ப்பெயர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் இக்காப்பியத்துள் காணப்படுகின்றன. இந்திரன், வருணன், சிந்தாதேவி (கலைமகள்), மணிமேகலா தெய்வம், பௌத்த சமயக் கடவுளாகிய புத்தர் முதலான கடவுள் வழிபாட்டு நிலையும் நன்கு புலனாகின்றது.

மாந்தர்கள்

மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் பல்வேறு மாந்தர்கள் காணப்படுகின்றனர். மாவண் கிள்ளி, உதயகுமரன், ஆபுத்திரன், அறவண அடிகள், காஞ்சனன், மாதவி, சுதமதி, ஆதிரை, சித்ராபதி முதலானோர் இன்றியமையாதவர்கள் ஆவர். மாவண் கிள்ளி தன் மனைவி சீர்த்தியொடு ஒரு பூங்காவில் வீற்றிருக்குங்கால் காயசண்டிகை வடிவம் கொண்ட மணிமேகலையைத் தீர விசாரித்து அவளின் அரும்பணிகளுக்குக் கொடையாக நின்றவன்; தன் புதல்வன் உதயகுமரனை இழந்தவன் ஆகிறான்.

உதயகுமரன் புகார் நகரில் 'காலமேகம்' என்னும் பட்டத்து யானையை அடக்கியவன்: மணிமேகலையின் மீது மையல் கொண்டவன்; விஞ்சையனால் கொல்லப்படுகிறான். அறவண அடிகள் மாதவிக்கும், மணிமேகலைக்கும் பௌத்த சமயக் கோட்பாடுகளை அறிவித்தவர், மணிமேகலையைச் சிறை மீட்டவர். காஞ்சனன் காயசண்டிகையின் கணவன். உதயகுமரனைக் கொன்றவன். மாதவியின் தாயானவள் சித்திராபதி, கணிகையர் குலப் பண்பு மாறாதவள். மணிமேகலையை உதயகுமரனிடம் உடன்படுத்த விழைந்தவள், பொருளையே முதன்மைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டவள்.

மாதவி

கணிகையர் குலச் சிந்தையின்றும் வேறுபட்டவள். தான் ஈன்ற மணிமேகலையை யார் என்று கேட்டோர்க்கு,

"காவலன் பேரூர் கனையெரி ஊட்டிய
மாபெரும் பத்தினி மகள்" (காதை.2:54-55)

எனப் புகன்றவள்; கலைபல கற்றவள், பௌத்த சமயத் துறவியாகி தன் மகள் மணிமேகலையை உலகப் பற்றுக்கு உட்படுத்தாது உன்னத மகளாய் வளர்த்தவள்.

"தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு" (குறள் 396)

எனும் வள்ளுவரின் கூற்றின்படி கற்கும் தோறும் ஆயும் தோறும் இன்பம் வல்ல நல்குவது மணிமேகலைக் காப்பியம் ஆகும்.

"அறம் பொருள் இன்பம் வீடு அடைதல் நூற்பயனே"

என நன்னூலார் கூற்று மணிமேகலை காப்பியத்திற்கு மிகுதியும் பொருந்தும்.

அறச் சிந்தனைகள்

மணிமேகலா தெய்வம் உதயகுமரனின் காம எண்ணத்தை மாற்ற அறிவுரைப் பகர்கின்றது. அவ்வுரைகள் கற்போருக்கும் ஏற்றதாய் அமைந்துள்ளது. அவ்வாறே இராசமா தேவிக்கு மணிமேகலை அறிவுப் புகட்டுவதாக அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

"மன்னவன் மகனே!
கோள் நிலை திரிந்திடிற் கோள்நிலை திரியும்
தவத்திறம் பூண்டோள் தன்மேல் வைத்த
அவத்திறம் ஒழிக..." (7:7-14)

எனவும்

"ஆற்றுநர்க் களிப்போர் அறவிலை பகர்வோர்
ஆற்றா மகள் அரும்பசி களைவோர்
மேற்றே உலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை" (11:32-6)

எனவும்,

"இளமையும் நில்லா யாக்கையும் நில்லா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமும் நில்லா..." (22: 135-8)

எனவும்,

"உடற்கழு தனையோ உயிர்க்கழு தனையோ?
எவ்வயிர்க் காயினும் இரங்குதல் வேண்டும்" (23:73-79)

எனவும் அறவுரைகளை நிரம்பப் பெற்றுள்ளது இக்காப்பியம். மேலும் புலால் மறுத்தல், கொல்லாமை ஆகிய அறக்கருத்துக்களும் இக்காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

நிறைவுரை

மணிமேகலைக் காப்பியம் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிற்குள்ளாகவே இயற்றப்பட்டது. பௌத்த சமயக் கொள்கையை நிலைநாட்ட இயற்றப்பட்டது இக்காப்பியம். மாவண்கிள்ளி, உதயகுமரன், சீர்த்தி முதலான சோழர்குலத்தின் மாந்தர்களை அறிமுகப்படுத்துவது இக்காப்பியம். அந்தணர்கள் வேள்வியில் உயிர்ப்பலி இடப்படும் செய்திகள், முனிவர்கள் பிறந்த புராணக் கூறுகள் இந்நூலினிடத்தே இடம்பெற்றுள்ளன. பூம்புகார் (காவிரிப்பூம்பட்டினம்), மதுரை, வாரணாசி, கன்னியாகுமரி, காஞ்சி முதலான பழங்கால நகரம் பற்றிய குறிப்புகளைக் காப்பியத்தின் வாயிலாக அறியலாம்.

இந்திரவிழா மிகச் சிறப்பாக 28 நாட்கள் நடைபெற்றது. விழாவில் சமய வாதங்கள், பட்டி மண்டபங்கள் நடந்தேறின, வாணிபம் சிறப்புற்றிருந்தது, ஏற்றுமதி - இறக்குமதி கடல் வாணிபம் சிறந்து விளங்கியது. யவனர், மகத நாட்டுக் கலைஞர், மராட்டியர், அவந்தி நாட்டுத் தொழில்வினைஞர் ஆகியோருக்கும் தமிழக வணிகப் பெருமக்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு புலனாகின்றது. கட்டிடம், ஓவியம், சிற்பம், நடனம் முதலான கலைகள் தமிழரிடையே வளம் பெற்றிருந்தன. உயிர் இரக்கம், பசி

களைதல், மாற்றுத் திறனாளிகளின் துயர் நீக்குதல், உயிர்க்கொலைத் தடுத்தல் முதலான அறக்கோட்பாடுகள் வலியுறுத்தப்பெற்றுள்ளன.

துணைநின்றவை (References)

- சீனிச்சாமி, து. (2000), *தமிழில் காப்பியக் கொள்கைகள்*, தஞ்சாவூர் : தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.
- பிள்ளை, கே.கே. (2008), *தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும்*, சென்னை : உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
- வேங்கடசாமி நாட்டார் (உ.ஆ.) (2013), *சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும்* சென்னை : ராமையா பதிப்பகம்.
- வேங்கடசாமி நாட்டார் (உ.ஆ.) (2013), *மணிமேகலை மூலமும் உரையும்*, சென்னை : சாரதா பதிப்பகம்.
- வேங்கடசாமி சீனி மயிலை (2011), *பௌத்தமும் தமிழும்*, சென்னை : சுபா பதிப்பகம்.